

يادی ۲۱ ساله‌ی سووتانی دلگه‌ش!^(۱)

دلگه‌ش.. خوشکم ده‌زانم له یادی بیست و یه‌که‌مین سالیادی سووتانت، برژان و هه‌لقرچانت، چاوه‌پروانی هاتنی من و وشه شکاوه‌کانم بوویت، ئەم وشانه‌ی له وه‌سفی تۆدا لیکده‌بنه‌وه و هه‌نجن هه‌نجن ده‌بن، هه‌میستا خۆم و سیپاله‌ شپه‌که‌م وه‌دیار گۆره‌ ماندوو‌ه‌که‌ت دانیشتووین، هیدی هیدی فرمیسک ده‌ریژین و کیلی مه‌زاری پیروۆت ده‌سپینه‌وه، فرمیسکی چاوان ناوه‌ستن، مردوو‌ه‌کان و گۆره‌کان، مردوو شۆر و کیله‌کان، ئەشک ده‌ریژن.

به‌ سیپاره‌ی قورئان، بیست و یه‌ک ساله‌ هاوار ده‌که‌م، بیست و یه‌ک هه‌زار جاره بانگت ده‌که‌م، "خوشکی، خوشکی"، ده‌لالیمه‌وه و ده‌پاریمه‌وه، ئەوه‌ی له‌یادگه‌مدایه ده‌یه‌ینم و ده‌یبه‌م، چاوه‌پری وه‌لامی تۆم، نازانم ده‌نگی من ناگاته لای تۆ، یا وه‌لامی تۆ ناگاته لای من، بیده‌نگی تۆ، ده‌مگرینی، فرمیسکی چاوانم وشک ده‌کا.. بۆ تۆ هه‌میشه له‌ نۆستالۆژیا دا ده‌ژیم، به‌خودا، شه‌ش سال به‌یه‌که‌وه بوون و بیست و یه‌ک سال بی تویی فره‌ سه‌خته، دووری تۆ سانا نییه، ژیان به‌ تۆوه مانایه‌کی دیکه‌ی هه‌بوو، شه‌ش سال به‌یه‌که‌وه بوون و هاورییه‌تی که‌مه، خودا که‌مه! خودا که‌مه! ئاخه‌ر، تۆ بالیک بووی له‌ پۆح و جه‌سته‌م..

خوشکی گیان، ده‌زانی که‌ ده‌نگی بالنده‌ کێویه‌کان ده‌بیستم ته‌زوو به‌ جه‌سته‌م دا دی و ده‌چی، شتی ده‌لی: گه‌راوه‌ته‌وه. ئاخه‌ر، منی په‌ژمورده‌ بی تۆ چۆن ده‌گه‌مه مه‌کۆی شادی و خوشی و دلخۆشی و چیژستان؟! پۆژه و پۆژ وه‌ک چه‌زره‌تی یه‌عقوب چاوه‌روانم له‌گه‌ل یه‌که‌م ئەستیره‌ وه‌دیارکه‌وی، یا له‌گه‌ل زه‌رده‌په‌ری به‌یاناندا بگه‌ریته‌وه. بی تویی له‌م ژینه‌ بی سه‌واده، جه‌سته‌ هه‌ژینه، خه‌ریکه‌ وه‌ک چه‌زره‌تی ئەیوب، گوشت له‌ جه‌سته‌م جیا‌بیته‌وه.. گوشت و ئیسقان، ده‌مار و خوین له‌یه‌کدی هه‌لبه‌زنه‌وه.. توخدا بگه‌ریوه، با خوداش نه‌تۆری، ئاسمانه‌کان نه‌خزین و گه‌ردوون نه‌ره‌نجی، بگه‌ریوه، بگه‌ریوه، ئای له‌م چاوه‌روانییه، به‌ده! بی تۆ نامۆ و غه‌ریبم، ته‌نیایی واته‌ بی تویی.

(۱) ئەم وتاره له‌ لاپه‌ره ۱۵ی هه‌فته‌نامه‌ی وشه، ژماره ۲۶۶، چوارشه‌مه، ۹ی کانوونی دووه‌می ۲۰۱۹ ب‌لاوکراوه‌ته‌وه.

ئەي ھەناسەي من، ئەي فانوسە درەوشاوەكەي من، سەفەري تەنيايي
خۆشە؟ تەكايە، تەكات لى دەكەم بگەرپيۆه، دەزانی من تەكا لە كەس ناكەم، تەنانەت
بەرەو پەتي سەيدارەشم ببەن، تەكا ناكەم.. تەكايە بگەرپيۆه و كۆتايي بەو سەفەرە
دوور و دريژەت بەيئە، جوانيەكاني ژيانم پي بەخشە، مني نابەلەد لە دووري تۆ،
چ بگەم؟ چ دەبوو، وەك حەزەرەتي ئيبراهيم لە نيو ئاگرەكەدا نەسووتاباي و بە
سەلامەتي بەھاتايە دەرەوہ. ئەي مريەمي پاكيزەي "ئايەت" ئاوابوو. دەزانی بيست و
يەك سەلە وەك ئاگري نيو ئەتەشگەي زەردەشتي و ئاگري باوہگور گور،
دەسووتيم.

دەلگەشي نيو دەلماتي من، تۆ كچي بووي لە بەژي سەنۆبەر، لە رەگي
دارەرمي، لە ئاوي كەوسەر، لە جواني قەنديل. دەلگەشي نيو دەلشكاوي من، تۆ
كچي بووي لە پاكي مريەم، لە قارەمان، مەلالە، لە بەھييزي بيئەزير بۆتۆ، لە
زيرەكي ئانا فرۆيددا، دەلگەشي خيەر لە ژيان نەديوہكەي من، بەئەندارەي پووباري
جوان بوويت، بە ئەندازەي بەفەرەي بەستەلەك بەرز و ھيئەدي شاخ
خۆراگربوويت. تۆ گەردونيكي لە گەورەيي و شاخيكي لە مەزني.. تۆ، ئەي تۆ،
شاريكي لە مروقدوستي.

خوشكي گيان، دەبي چ بيريوہريبيەك لە شەش سالي تەمەنت لە يادگەي مندا
مابي، جگە لە دوا دیداري كۆچت، ئاگر و مەنجەل و ئاو و گەرمي، كە بۆتتە
مۆتەكەي ژياني من، چۆن ھەست بە نامۆيي نەكەم؟ بيست و يەك سەلە، بيست و
يەك ھەزار جارە پەر بە دەنگ ھاوار دەكەم، "خوشكي، خوشكي"، ليم تۆراوي و
ليم زيز بووي؟ بۆ وەلام نەدەيتەوہ، يا وەلام دەدەيتەوہ و نابيستم؟ بەراست
بانگت دەكەم، يا وريئە دەكەم، دەخووزم جاريك، شەمال و باي وەشت و باي
باران، يا باي وادە، تەنيا، بۆني تۆم بۆ بەيئەن، دەزانم، ئارام بەخشە، خەم رەويئە،
ھييز و توانايە!

مەنجەلي گەورەي ديمەن قيزەون، كوفري كرد، جەستەي پيرۆزي سوتانديت،
چۆن تواني، ئەو دەلە روون و گەشە، لەناوبەري! ئەو پيئستە سپي، ناسكە، جوانە
بسووتيني! و داخيكي پەر لە ئازار لەدلي مندا برويتي.. لەويدا، تۆي شلكە نەمام
سوتاييت و گرت بەردايە من، چزەت لە جەرگم بەردا، ئاگر لە دەلم ھەلدەستي،
جەستەم برژاوە، دەبم بە ژيلەمۆ و سووتەك!

توخدا پیم مه‌لین: زیندوو کوژی مردوو په‌رست.. خوشکی قه‌سته‌م به‌خودا،
همیشه به زیندوویی و به مردوویی له‌یادمی، همیشه جوانییه‌که‌ت له‌به‌رچاومه،
به‌خودا قه‌سته‌م، خه‌م سه‌راپای گیانی گرتووم، خه‌ریکه تینی گه‌رمی ده‌مسووتینی،
من و ئاگر بووین به دووژمنی همیشه‌یی قین له‌دلی یه‌کدیدا تو‌مارده‌که‌ین.
ده‌زانی همیشه له سه‌فه‌رم و به‌رده‌وام ته‌نیام، ده‌خو‌ازم به‌یه‌که‌وه سه‌فه‌ر بکه‌ین،
ده‌شی سه‌فه‌ر له‌گه‌ل تو به ئە‌ندازه‌ی چوونه به‌هه‌شت به‌چیژی.

خوشکی گیان، بگه‌پۆه، له دووری تو، رووباره‌کان، مانیان گرتووه، ئاوه‌کان
له جو‌له‌که‌وتوون، گو‌له‌کان خو‌یان سووتاند، کارنگی له خه‌می تو‌دا، کتیبه‌کانی
سووتاند. هاو‌کینگ، به خو‌ی و کورسییه‌که‌یه‌وه خو‌ی ئینتیحار کرد، کینگ، خو‌ی
کرده خواردنی ماسییه‌کان، بکوژانی عیسا ته‌وبه‌یان کرد و زه‌مه‌نیان گه‌راندوه و
عیسایان له دار هینایه‌ خوار و برینه‌که‌یان بو ساریژ کرد، ده‌خو‌ازن دینه‌که‌ی بو
بلاوبکه‌نه‌وه. ئاخ، ئە‌گه‌ر ده‌متوانی هه‌موو بالاخانه‌کانی جیهانم ده‌روخاند، هه‌موو
ولاتانم ده‌سووتاند، هه‌موو داهینانه‌کانم، له‌ت و په‌ت ده‌کرد، تا تو ده‌گه‌ر‌ایته‌وه.

مردوویه‌ک شک نابهن له گو‌ر بیزار بی و جینگه‌که‌ی له‌گه‌لم بگو‌ر‌یته‌وه؟
بیست و یه‌ک ساله، له دوازه‌ی کانوونی دووه‌مه‌وه، دل‌م که‌وته خواره‌وه.. هه‌ی
له‌به‌ر خو‌ت و قردیله سووره‌که‌ی سه‌ر سه‌رت بمرم، وه‌ره بمده‌ره‌وه به‌خوم..

دوازه‌ی کانوونی دووه‌می ۱۹۹۸، پوژمیژووی لیکنانی چاوه‌کانی دلگه‌شی
خوشکه، بیست و یه‌ک ساله، له بی تو‌یی غوربه‌ت ده‌نۆشم.. دلگه‌ش، پیروزی،
همیشه به‌رزی، له‌بن هه‌وردایت. تو گشت که‌سوکاری زامداری برا بوویت، برای
داما و کزومات، که بیست و یه‌ک ساله وه‌ک چه‌زهرتی یاقوب به‌دوای تو‌دا
ده‌گه‌ر‌یم.